

2. Wpisaniu do rejestru podlegają transakcje obejmujące wyroby użytkowe ze złota i platyny oraz przerób tych przedmiotów bądź zużycie ich do pozłocenia.

3. Formę rejestru i sposób jego prowadzenia ustali Minister Finansów w drodze zarządzenia.

§ 7. 1. Przedsiębiorstwa wymienione w § 3 ust. 1 pkt 1 lit. b) i c) nie mogą odsprzedawać wyrobów użytkowych ze złota bez ich przerobienia z zastrzeżeniem wynikającym z § 8.

2. Przedsiębiorstwo państwowe „Centrala Jubilerska” może odsprzedawać wyroby użytkowe ze złota i platyny, bez ich przerobienia, wyłącznie na potrzeby gospodarki narodowej za zezwoleniem Ministra Finansów.

§ 8. Przedsiębiorstwa wymienione w § 3 obowiązane są odsprzedawać wyroby użytkowe ze złota i pla-

tiny bez ich przerobienia jednostkom określonym przez Ministra Finansów w drodze zarządzenia wydanego w porozumieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego w ilościach wskazanych w tym zarządzeniu.

§ 9. Rozporządzenie nie dotyczy obrotu ani przerobu platyny dokonywanego przez jednostki gospodarki uspołecznionej w zakresie potrzeb gospodarki narodowej, unormowanego odrębnymi przepisami.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 grudnia 1951 r.

Minister Finansów: *K. Dąbrowski*

Minister Handlu Wewnętrznego: *w z. J. Kutin*

Minister Przemysłu Drobno- i Rzemiosła: *A. Zebrowski*

427

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 21 listopada 1951 r.

w sprawie komisji do rozpatrywania odwołań od decyzji o zaszeregowaniu osób, które pobierają lub pobierały uposażenie emerytalne z funduszków samorządowych, do odpowiednich grup uposażenia.

Na podstawie § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 lutego 1951 r. w sprawie zaszeregowania osób, które pobierają lub pobierały uposażenie emerytalne z funduszków samorządowych, do odpowiednich grup uposażenia (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 100) i § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 września 1951 r. określającego kompetencje władz naczelných w sprawach zaopatrzenia i zasiłków (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 364) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ilekroć w rozporządzeniu niniejszym jest mowa o prezydium bez bliższego określenia, należy przez to rozumieć prezydium wojewódzkich rad narodowych oraz Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi.

2. Ilekroć w rozporządzeniu niniejszym jest mowa o komisjach, należy przez to rozumieć komisje odwoławcze, przewidziane w § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 lutego 1951 r. (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 100), bądź komplety orzekające tych komisji.

§ 2. Przy prezydium każdej wojewódzkiej rady narodowej oraz przy prezdydiach Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi tworzy się komisje odwoławcze do rozpatrywania odwołań od decyzji prezdydiów wojewódzkich i powiatowych rad narodowych w sprawie ustalenia okresu wysługi emerytalnej i zaszeregowania do odpowiedniej grupy uposażenia osób, które pobierają lub pobierały uposażenie emerytalne z funduszków samorządowych.

§ 3. 1. W skład komisji wchodzi: przewodniczący i jego zastępca oraz dwaj członkowie i ich zastępcy. Przewodniczącego komisji i jego zastępcę wyznacza prezydium spośród swoich członków; na zastępcę przewodniczącego może być wyznaczony również kierownik jednego z wydziałów prezydium. Jednego członka komisji i jego zastępcę wyznacza prezydium spośród pracowników wydziału finansowego. Drugiego członka komisji i jego zastępcę — jako przedstawicieli miejscowej okrę-

gowej rady związków zawodowych — deleguje prezydium teje rady związków zawodowych.

2. Prezydium Rady Narodowej m. st. Warszawy wyznacza zastępców przewodniczącego i członków komisji oraz ich zastępców w podwójnej ilości; również w podwójnej ilości deleguje do tej komisji członków oraz ich zastępców Prezydium Warszawskiej Rady Związków Zawodowych.

§ 4. Komisje orzekają w składzie przewodniczącego lub jego zastępcy i dwóch członków lub ich zastępców. Skład osobowy kompletów orzekających ustala przewodniczący komisji.

§ 5. Przewodniczący komisji zwraca się do właściwej rady okręgowej związków zawodowych o delegowanie swoich przedstawicieli do komisji, ustala terminy posiedzeń komisji i zawiadamia o tym osoby biorące udział w posiedzeniu — co najmniej na pięć dni przed wyznaczonym terminem, referuje sprawy na posiedzeniach komisji; kieruje obradami komisji i czuwa nad należytym załatwieniem powierzonych jej spraw. Zreferowanie poszczególnych spraw przewodniczący może zlecić jednemu z członków komisji.

§ 6. Prezydium zapewni obsługę biurową komisji. W szczególności do zakresu tej obsługi należy prowadzenie pod kierownictwem przewodniczącego komisji — osobnej ewidencji wpływających odwołań oraz rejestru posiedzeń komisji, do którego należy wpisywać: 1) datę posiedzenia, 2) skład osobowy komisji, 3) Nr ewidencyjny sprawy oraz nazwisko, imię i miejsce zamieszkania osoby odwołującej się, 4) datę i Nr zaskarżonej decyzji oraz przez kogo została wydana, 5) istotną treść złożonych zeznań świadków, opinii znawców oraz wyjaśnień osób interesowanych i 6) istotną treść decyzji komisji. Powyższy wpis do rejestru z każdego dnia posiedzeń podpisują przewodniczący komisji (kompletu) i pracownik prowadzący rejestr.

§ 7. Posiedzenia komisji są niejawnne.

§ 8. W przypadkach uzasadnionych komisja może wezwać na posiedzenie osoby, od których potrzebuje wyjaśnień.

§ 9. Przewodniczący komisji bądź komisja mogą w miarę potrzeby zwracać się do właściwego prezydium o zarządzenie postępowania wyjaśniającego w poszczególnych sprawach, jak również zasięgać opinii pracowników prezydium bądź pracowników prezydiów rad narodowych niższego stopnia, szczególnie obeznanych z danym działem pracy w b. samorządzie terytorialnym lub z przepisami i z praktyką organów tego samorządu w sprawach emerytalnych.

§ 10. 1. Decyzje komisji zapadają większością głosów; przewodniczący głosuje ostatni.

2. Decyzje podpisują przewodniczący i członkowie biorący udział w posiedzeniu.

3. Przewodniczący podaje decyzję komisji do wiadomości osobie odwołującej się z zaznaczeniem, że decyzja jest ostateczna.

§ 11. 1. Za udział w posiedzeniach komisji, odbywanych w godzinach pozaurzędowych, przewodniczący i jego zastępca oraz członkowie i ich zastępcy otrzymują wynagrodzenie za każdą zakończoną ostatecznym orzeczeniem sprawę w kwocie: przewodniczący i jego zastępca — o ile zastępca przewodniczy na po-

siedzeniu — po 2,25 zł, członkowie i ich zastępcy — po 1,50 zł każdy, przy czym jednak wynagrodzenie za udział w posiedzeniach, odbytych w jednym dniu, nie może przekraczać: dla przewodniczącego lub jego zastępcy — o ile zastępca przewodniczył na posiedzeniach — 45 zł, a dla członka lub jego zastępcy — 30 zł.

2. Prezydium za zgodą Ministra Pracy i Opieki Społecznej może przyznać ryczałtowe wynagrodzenie dla pracowników, pełniących obsługę biurową komisji.

3. Wydatki, związane z działalnością komisji, obciążają terenowe budżety właściwych rad narodowych.

§ 12. Bezpośredni nadzór nad działalnością komisji sprawuje przewodniczący prezydium. Nadzór nie dotyczy orzecznictwa komisji.

§ 13. O ile rozporządzenie niniejsze lub rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 lutego 1951 r. (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 100) nie stanowią inaczej, do postępowania przed komisjami stosuje się odpowiednio przepisy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341 z późniejszymi zmianami), a w szczególności przepisy rozdziału XIII tego rozporządzenia.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *K. Rusinek*

428

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 20 listopada 1951 r.

w sprawie obowiązku zgłaszania zachorowań na grzybicę strzygącą i grzybicę woszczynową.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 27, poz. 198 i z 1949 r. Nr 25, poz. 174) zarządza się, co następuje:

§ 1. Obowiązek zgłaszania przypadków zachorowań na choroby zakaźne przewidziany w art. 1 i 2 ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu choro-

bom zakaźnym i o ich zwalczaniu rozciąga się na przypadki zachorowań na grzybicę strzygącą (*Trichophytiasis capillitii*) oraz na grzybicę woszczynową (*Favus*).

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia: *J. Sztachelski*

429

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 3 grudnia 1951 r.

w sprawie ratyfikacji przez Ekwador, Danię, Haiti i Holandię konwencji dotyczącej Światowej Organizacji Meteorologicznej, podpisanej w Waszyngtonie dnia 11 października 1947 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 32 bądź art. 33 konwencji dotyczącej Światowej Organizacji Meteorologicznej, podpisanej w Waszyngtonie dnia 11 października 1947 r. (Dz. U. R. P. z 1951 r. Nr 11, poz. 85), następujące kraje złożyły swoje dokumenty ratyfikacyjne bądź akcesyjne: Ekwador dnia 7 czerwca 1951 r., Dania dnia 10 lipca 1951 r., Haiti

dnia 14 sierpnia 1951 r. i Holandia dnia 12 września 1951 r. Ratyfikacja przez Holandię obejmuje również, zgodnie z artykułami 3 d) i 34 a) konwencji, Surinam, Antyle holenderskie (Curaçao) i Nową Gwineę (Indie holenderskie).

Minister Spraw Zagranicznych: *St. Skrzyszewski*

Redakcja: Prezydium Rady Ministrów — Biuro Prac Ustawodawczych, Warszawa, ul. Krakowskie Przedm. 46/48.
Administracja: Warszawa, ul. Bracka 20.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Drukarni Ministerstwa Sprawiedl. w Warszawie ul. Nowowiejska 6.